

A FOST O DATĂ UN OM CARE CĂLĂTOREA ÎNSOȚIT DE UN URS POLAR, PE CARE INTENȚIONA SA ÎL FACĂ CADOU REGELUI DANEMARCEI. ȘI IATĂ CĂ SE ÎNTÂMPLĂ SĂ AJUNGĂ LA DOVREFELL EXACT ÎN SEARA DE AJUN A CRĂCIUNULUI. SE OPRI LA O CASĂ, CE APARTINEA UNUI OM PE NUME HALVOR, ȘI ÎL ÎNTREBĂ DACĂ AR PUTEA SĂ-I ADĂPOSTEASCĂ, PE EL ȘI PE URSUL LUI.

– DUMNEZEU MI-E MARTOR, SPUSE TRIST OMUL, CĂ NU TE MINT, DAR ÎN PERIOADA ASTA NU PUTEM ADĂPOSTI PE NIMENI, DEOARECE ÎN FIECARE AN, ÎN AJUNUL CRĂCIUNULUI, O HAITĂ DE TROLI VINE ȘI ÎMI DEVOREAZĂ TOATĂ MÂNCAREA ȘI ÎMI DISTRUG CASA.

– OH! EXCLAMĂ OMUL, DACĂ ASTA ESTE SINGURA PROBLEMĂ, POTI SĂ-MI ÎMPRUMUȚI LINIȘTIT O CAMERĂ. URSUL MEU VA STA LĂNGĂ SOBĂ, IAR EU VOI DORMI ÎN CAMERA ALĂTURATĂ.

HALVOR SE LĂSĂ, ÎN CELE DIN URMĂ, ÎNDUPLECAT DE VORBELE OMULUI ȘI ÎI DĂDU O CAMERĂ. APOI TOȚI AI CASEI AU ÎNTINS MESE LUNGI PENTRU TROLI, CU TURTE DE OREZ, ȘI PEȘTE, ȘI SOSURI DELICIOASE, CA PENTRU UN FESTIN REGESC, APOI AU PĂRĂSIT CASA DE TEAMA TROLILOR.

ȘI CÂND TOTUL FU GATA, APĂRURĂ ȘI TROLII, CARE MAI DE CARE MAI CIUDAȚI ȘI MAI INSPĂIMÂNTĂTORI, ȘI IMEDIAT AU ÎNCEPUT SĂ DISTRUGĂ TOTUL, SĂ MĂNÂNCE URÂT, SĂ ARUNCE, SĂ SPARGĂ ȘI SĂ ȚIPE. LA UN MOMENT DAT, UNUL DINTRE TROLII MAI MICI ÎL OBSERVĂ PE URSUL CEL ALB, CARE STĂTEA LINIȘTIT LA GURA SOBEI. DRACOSUL LUĂ O BUCATĂ DE CARNE, O ÎNFIPSE ÎNTR-O FURCULIȚĂ ȘI I-O FLUTURĂ PE LA BOT, SPUNĂNDU-I:

– PISICUȚĂ, VREI CEVA DE MÂNCARE?“

ÎNFURIAT, URSUL SE RIDICĂ ÎN DOUĂ LABE ȘI SCOASE UN RĂGET DE AU ÎNGHEȚAT DE FRICĂ TOȚI TROLII, FUGIND CARE ÎNCOTRO.

ANUL URMĂTOR, ÎN AMIAZA ZILEI DE AJUN A CRĂCIUNULUI, HALVOR TĂIA LEMNE ÎN PĂDURE, CU GÂNDUL CĂ IARĂȘI VOR VENI TROLII, ȘI CÂND TRUDEA EL MAI TARE, AUZI O VOCE DIN STRĂFUNDUL PĂDURII:

– HALVOR... HALVOR... MAI AI PISICUȚA AIA MARE ÎN CASĂ?

– DAI RĂSPUNSE HALVOR, ÎNCĂ O MAI AM, SE ODIHNEȘTE LĂNGĂ SOBĂ, BA CHIAR, ACUM ARE ȘI ȘAPTE PISICEI, CARE SUNT MULT MAI MARI, MAI FIOROȘI ȘI MAI PERICULOȘI CA EA.

– UFFF!!! ATUNCI NU VOM MAI VENI NICIODATĂ LA TINE, SE AUZI VOCEA TROLULUI PE CÂND SE AFUNDA ÎN ADÂNCUL PĂDURII.

ȘI TROLII NU AU MAI VENIT NICIODATĂ SĂ-L MAI DERANJEZE PE HALVOR ÎN AJUNUL CRĂCIUNULUI, ȘI DE FAPT NU AU MAI CĂLCAT NICIODATĂ ÎN DOVREFELL.

IEȘISEM DE LA ȘCOALĂ. NINGEA ÎNTRUNA. AJUNȘI ÎN STRADĂ, UN GRUP DE COPII DE LA ȘCOALA MEA SE BĂTEAU CU PROIECTILE DE ZĂPADĂ ÎNTĂRITĂ. TRECEA MULTĂ LUME PE TROTUARE.

– ASTÂMPĂRAȚI-VĂ, ȘMECHERILOR! LE STRIGĂ CINEVA, CÂND DEODATĂ SE AUZI UN ȚIPĂT ASCUȚIT ȘI AM VĂZUT CĂ UN BIET BĂTRÂN FUSESE LOVIT DREPT ÎN OCHI CU UN BULGARE DE ZĂPADĂ ÎNGHEȚATĂ.

ÎN JURUL BĂTRÂNULUI SE ADUNASE MULTĂ LUME. UN PAZNIC ÎNTREBA ÎN DREAPTA ȘI ÎN STÂNGA:

– CINE A AZVÂRLIT? SPUNEȚI CARE DIN VOI?

GAROFFI STĂTEA LÂNGĂ MINE, TREMURÂND DE FRICĂ.

– NU VREȚI SĂ SPUNEȚI CINE A AZVÂRLIT? STRIGĂ IAR PAZNICUL.

ATUNCI L-AM AUZIT PE GARRONE ZICANDU-I ÎNCET LUI GAROFFI:

– HAIDE, DU-TE ȘI MĂRTURISEȘTE! EȘTI LAȘ DACĂ LAȘI PE ALTUL SĂ FIE ACUZAT ÎN LOCUL TAU!

– DAR N-AM FĂCUT-O DINADINSI MI-E FRICĂ, NU ÎNDRĂZNESC BIETULUI BĂTRÂN I SE SPĂRSESERĂ OCHELARII, IAR BUCĂȚI DIN LENTILĂ ÎI INTRASERĂ ÎN OCHI.

– NU CONTEAZĂ! ÎI ZISE GARRONE HOTĂRÂT. HAIDE, NU TE TEME, LASĂ CĂ TE APĂR EU! ȘI APUCÂNDU-L DE BRAȚ ÎL ÎMPINSE ÎNAINTE.

PAZNICUL, LUÂNDU-L PE GAROFFI DE MÂNĂ, ÎL DUSE LA O COFETĂRIE, UNDE FUSESE TRANSPORTAT BĂTRÂNUL RĂNIT.

ÎL AȘEZASERĂ PE UN FOTOLIU ȘI-I PUSESERĂ COMPRESSE LA OCHI.

– N-AM FĂCUT-O SPECIAL! REPETA GAROFFI, PLÂNGÂND.

CÂȚIVA OAMENI ÎL ÎMBRÂNCIRĂ ÎN COFETĂRIE, STRIGÂNDU-I:

– ÎN GENUNCHII! CERE-I IERTARE ÎN GENUNCHII!

DAR DEODATĂ DOUĂ BRAȚE ZDRAVENE ÎL RIDICARĂ DE JOS ȘI O VOCE SONORĂ STRIGĂ:

– NU, DOMNILOR!

ERA DIRECTORUL NOSTRU, CARE VĂZUSE TOATĂ SCENA.

– DE VREME CE BĂIATUL A AVUT CURAJUL SĂ-ȘI MĂRTURISEASCĂ GREȘEALA, NIMENI NU ARE DREPTUL SĂ-L UMILEASCĂ!

– CERE-I IERTARE!, ÎI ZISE DIRECTORUL LUI GAROFFI,

GAROFFI, SCĂLDAT ÎN LACRIMI, ÎI ÎMBRĂȚIȘĂ GENUNCHII BĂTRÂNULUI CARE-I PUSE MÂNA PE FRUNTE ȘI-L MÂNGAIE CU BLÂNDEȚE.

APOI TATA MĂ LUĂ DE ACOLO ȘI, ÎN TIMP CE NE DEPĂRTAM, MĂ ÎNTREBĂ:

— ENRICO, CE AI FACE TU ÎNTR-O ASTFEL DE ÎMPREJURARE: ȚI-AI FACE DATORIA ȘI AI MĂRTURISI ȘI TU GREȘEALA, CA GAROFFI?

— DA, TATĂ, I-AM RĂSPUNS.

— DĂ-ȚI CUVÂNTUL CĂ AI FACE AȘA, CA UN OM DE ONOARE!

— JUR CĂ AȘA AȘ FACE, TATĂ!

